

henteede gennem Sogneforstanderskaberne. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre.

C. N. Petersen: Naar Embedsmænds Udtalelser i en Sag som denne i det Hele ikke have Stort at betyde, vil det vel heller ikke have Stort at betyde, at en Embedsmand her udtaler sig derom; men jeg kan desuagtet ikke undlade at yttre den Overbevisning, at det Rigtige er, at Amtsraadet vælger Forligelseskommisfairsne. Det er allerede i Landsthingsudvalgets Betænkning gjort klart, at Forligsvæsenet jo er Noget, der egentlig slet ikke vedkommer Sognet, det er slet ingen Sogne- eller Communevæsenet vedrørende Sag, men det er en Sag, der vedkommer den største Deel af Amtet, og der er derfor intet Rimeligere, end at de, der repræsenterer det hele Amt, vælge de Mænd, hvem dette Hverv skal betroes. At Amtsraadets Medlemmer ikke skulde have noget Kjendskab til dem, de kunne vælge imellem, anseer jeg næsten for utroligt; thi det er dog ligefrem, at de Folk, man vil vælge, ere saadanne, der nyde en almindelig Tillid, og som ere almindelig bekendte i hele Amtet, og det skulde dog være høist besynderligt, om der ikke i hvert District var en Mand, paa hvem hele Amtsraadet vilde fæste sine Dine i en saadan Anledning. At overlade Valget til Sogneforstanderskaberne vilde dertimod meget let have tilfølgende, at netop saadanne Mænd bleve ganske forbigaaede. En æret Rigsdagsmand yttrede før, rigtignok i en anden Henseende, at disse Bestillinger kastede en lille Indtægt af sig, og at denne lille Indtægt kunde komme til at spille en meget stor Rolle ved Valget af disse Bestillingsmænd, men man hører ofte ved Valg af en langt større Betydning end disse Forligelseskommisfairsns Valg, at den og den Mand dog bedre kan undvære dette Valg, og at en Anden kan have meget bedre af at have denne lille Indtægt til Hjælp til sine øvrige Indtægter. Det skulde være høist besynderligt, om dette Hensyn, naar det gjør sig gjældende ved særdeles betydelige Valg, ikke ogsaa skulde gjøre sig gjældende ved disse mindre betydelige. Skulde det besynderlige Tilfælde virkelig indtræffe, at der i hele Amtsraadet ikke var en tilstrækkelig Kundskab om, hvilke Mænd i Amtet

man kunde betro dette Hverv, saa vil det jo kunne søge Oplysninger, og jeg troer virkelig ikke, man i den Henseende behøver at henvise til Herredsfogder, Sogneforstandere eller hvilken som helst Andre, thi Amtsraadet vil nok selv vide, hvor det skal søge saadanne Oplysninger.

Grundtvig: Naar der i nærværende Lovforslags § 3 findes de sædvanlige Ord: „Dommere og Sagsførere kunne ikke vælges til Forligsmæglere,“ see vi heri baade Grunden til, hvad vi nylig hørte af en æret Dommer, og Grunden til, at Erklæringerne baade fra Dommerne og Amtsraadene sædvanlig vilde gaae ud paa, hvad der er denne Indretning til Fredsmægling meget utjentligt. Jeg troer derfor, at selv om man føler, at man i enhver Lov maa sige, at Dommere og Sagsførere maae være udenfor, bør man dog ikke undlade at holde det en Smule klart for Die, at Forligsvæsenet, naar det skal svare til sin Bestemmelse, ikke er et Anhang til Retspleien, ikke en Hale deraf, men at det er en Nødhjælp, som man har fundet, man trængte til for de Misligheders Skyld, som enten ere hver Rettergang naturlig eller som tilfældig klæbe derved, og at man altsaa i Henseende til Fredsmæglingen og dens hele Indretning paa ingen Maade maa see hen til de Indretninger, som man ellers har truffet til at skaffe Ret mellem Folk eller til med et Magtsprog at afgjøre, hvad der kan være deres Trætte. Naar man vil gjøre noget hensigtsmæssigt Skridt med Hensyn til Forligsvæsenet, maa det staae klart for os, at det her ene og alene gjælder om, at der vælges Mænd, som de Vedkommende, der skulde lade sig betjene af dem, have Tillid til, og saasnuart man har den Grundsætning stadig for Die, mener jeg der ikke kan være nogen Tvivl om, at det, naar man havde at vælge mellem, enten det skulde være Sogneraadet eller Amtsraadet, der skulde bestikke Forligelseskommisfairsne eller Fredsmæglere, maatte blive det første, som bestaaer af Folk, der baade bedre kunne vide, hvem man i sin Kredts har Tillid til, og tillige maae ansees for at repræsenterer dem, der skulde betjene sig af disse Mænd. Jeg troer vistnok, at man ved denne Tankegang maatte